

Sv. Alberta draudzes ziņas

2026. gada jūnijs, Nr. 167

Miers un labums!

Baznīcas liturģiskais gads parasti atspoguļo Dieva pestījošo iesaistīšanos vēstures ritējumā un īpašā veidā izvēlētas tautas dzīvē, tikmēr mūsu kalendārā ir arī tādas dienas, kurās svinam konkrētas kristīgās identitātes idejas. Tas, kā svinam svētkus un pavadām dažādus laika posmus (piem., Adventu, Lieldienu laiku), kas atspoguļo vēsturiskus notiku-

mus, ir ļoti būtisks kristīgās ticības elements, kuram ir plaša tālākā ietekme uz to, kā mēs pieredzam ticību vai, precīzāk, kā ir jāpieredz ticība, un tā veidojas Baznīcas liturģiskais gads. Piemēram, kā mēs esam aicināti liecināt vai mācīt par ticību? Vai stāstot plašas un argumentēti pārliecinošas idejas vai arī izceļot Jēzus Kristus personu ar visiem viņa dzīves notikumiem un to aktualitāti ikkatra dzīvē?

Jā, idejas ir svarīgas, bet sludinām notikumu! Tomēr mums ir šīs svinamās idejas, jo ticīgie katrā gadsimtā pārdomā kādus pautiesības aspektus. Piemēram, Lieldienu otrā svētdiena, kas no pirmajiem gadsimtiem tika dēvēta par Balto svētdienu, pēdējos

gadu desmitos ieguvusi Dieva Žēlsirdības titulu, jo šajā gadsimtā mēs pārdomājam tieši šo Dieva īpašību. Baznīcas kalendārā šajā tūkstošgadē ienākuši svētki, kas atspoguļo mūsu laikmeta dievbijības formu. Šie svētki izceļ kādu ticības patiesību vai kādu Kristus dzīves aspektu. Šīs “idejas” nesvin konkrētos datumos, jo tie ir atkarīgi no pestīšanas vēstures notikumu svētkiem.

Jūnijā ir vairākas šādas svinības: Vissvētākās Trīsvienības svētdiena (šogad iekrīt maija pēdējā dienā), Kristus Vissvētās Miesas un Asiņu svētki, Vissvētākās Jēzus Sirids svētki. Baznīcas gadā vēl pie lieliem šāda tipa svētkiem pieder Mūsu Kunga Jēzus Kristus – visas pasaules Karaļa – svētdiena novembrī un Svētās Ģimenes svētki decembra izskaņā. Tā vien izskatās, ka Baznīca grib papildzināt Lieldienu laiku ar šādu svētku svinēšanu jūnijā, kad vēl iekrīt divi ļoti svarīgi svētki: Jāņa Kristītāja, kā arī Pētera un Pāvila svētki.

Ja mēs sakārtojam Baznīcas svētkus tematiski, tad varam izdalīt: (1) *kerigmātiska* satura svētkus, kuros pasludina kristīgās pamatpatiesības, – Kunga dienu, Lieldienas ar sekojošajām piecdesmit dienām; (2) ar Jaunās derības *katehēzi* saistītus notikumus – Kunga ciešanas un augšāmcelšanos, Trīs Svētās dienas, Kunga Debeskāpšanu, Svētā Gara nosūtīšanu un Jēzus dzīves posmus un notikumus (bērnību, kristības Jordānā, Pārveidošanos Tabora kalnā); (3) teoloģiskās *apceres* rezultātā tapušus pieminēto ideju jeb dogmatiskos svētkus, Dievmātes titula svētkus, kurus sauc arī par dievbijības tendenču ietekmē tapušiem svētkiem.

Ja mēs esam pieņēmuši ticības pamatpatiesības jeb kerigmu, tad mēs svinam svētdienu; ja mēs gatavojamies lielajiem pestīšanas vēstures svētkiem un tos svinam, tad pieņemam Jaunās Derības katehēzi; ja mūsos visa šī ticības procesa rezultātā veidojas iekšējā apcere un garīgais jūtīgums un mēs meklējam savas dievbijības formas, intereses un gaumi, tad mēs atrodam savus iemīļotos svētkus, prakses un savu vietu Baznīcas mistiskajā miesā.

br. Jānis

Pāvests: autoritāte Baznīcā rodas no kalpošanas

21. maijā Sinožu zālē pāvests Leons XIV tikās ar ekleziālo kustību, kristīgo laju apvienību un jauno kopienu vadītājiem, kuri piedalās Laju, ģimenes un dzīvības dikastērija rīkotajā ikgadējā saņēmē.

Uzrunājot laju apvienību un kopienu moderatorus, Svētais tēvs atgādināja, ka pārvaldība Baznīcā neaprobežojas tikai ar administratīvu darbu. Tās galvenais uzdevums ir kalpot ticīgo garīgajai labklājībai un stiprināt Baznīcas vienotību. Pats “pārvaldības” jēdziens ir saistīts ar stūrmaņa tēlu – stūrmanis vada kuģi pa pareizo ceļu, nodrošinot, ka kopiena kļūst par garīgās izaugsmes vietu katram tās loceklim.

Ekleziālo kustību, apvienību un jauno kopienu vadība, kas bieži tiek uzticēta kristīgajiem lajiem, jāuztver kā Svētā Gara dāvana un jāīsteno kopējā labuma, nevis personīgā prestiža vai varas vārdā. Šo kalpošanu nevar uzspiest no augšas, tā rodas no kopīgas izšķiršanās, un to pieņem pati kopiena.

“No vienas puses, līderi ir aicināti saglabāt un vairot dzīvā mantojuma atmiņu; no otras puses, viņi spēlē pravietisku

lomu, uzklausot pašreizējās pastorālās vajadzības, lai saprastu, kā reaģēt uz jauniem izaicinājumiem un mūsu laikmeta kultūras, sociālajām un garīgajām iezīmēm.”

Pāvests Leons XIV atzīmēja, ka uzmanībai, kopīgai atbildībai, pārredzamībai, brālīgai tuvībai un kopīgai garīgās izšķiršanās spējai ir jābūt neatņemamām Baznīcas pārvaldības stila iezīmēm.

“Tiem, kas īsteno pārvaldības misiju Baznīcā, ir jāiemācās uzklaut un pieņemt dažādus viedokļus, dažādas kultūras un garīgās nianšes un dažādus personīgos temperamentus, vienmēr cenšoties saglabāt vienotības augstāko labumu, jo īpaši svarīgos un bieži vien sarežģītos lēmumos.”

Leons XIV brīdināja ekleziālās kustības un jaunās kopienas vairīties no noslēgtības un atgādināja, ka neviena Baznīcas vienība nevar uzskatīt sevi par pašpietiekamu. Kustībām ir jādzīvo kopībā ar visu Baznīcu gan diecēzes, gan universālā līmenī, un “katra autentiska harisma jau ietver uzticību un atvērtību Baznīcai”.

Svētais tēvs pateicās ekleziālajām kustībām un kristīgo laju apvienībām, nosaucot tās par dārgu dāvanu Baznīcai. Ar savu harismu un apustulāta daudzveidību tās ienes Evaņģēlija gaismu kultūrā, mākslā, sabiedriskajā dzīvē un darba pasaulē.

Silvija Krivteža

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2026-05/pavests-autoritare-baznica-rodas-no-kalposanas>

ALFA KURSS 2026

Ļoti ātri ir paskrējis laiks, bet kāds gan tas ir brīnums, tikai mēs paši izvēlamies, kur un kā to pavadīt. Diskusiju grupiņa jau ir dzirdējusi daudz mūsu atziņu un stāstu, bet pastāstīšu visiem, ka man kā diezgan noslēgtam cilvēkam šis Alfa kurss pirms pāris gadiem būtu licies diezgan mokošs – iepazīt daudz jaunu svešu cilvēku, dalīties savā pieredzē... bet jāsaka – visam ir savs laiks un Alfa kurss pie manis ir atnācis brīdī, kad man, iespējams, to visvairāk vajadzēja tieši personīgi, pat nerunājot par gaidāmajām laulībām. Un tas arī ir ļoti interesanti, jo mums bija daudz diskusiju par to, vai plānot savas kāzas baznīcā, bet, augstāku spēku vadīta, es tomēr jutu pārliecību un vēlmi pēc tā. Tad nu arī Ārijam neatlika nekas cits kā būt ar mani šajā lēmumā. Tā kā es mēdzu būt ļoti kritiska un prasīga pret sevi, mana galvenā atziņa ir mācīties skatīties uz sevi ar mīlestību. Un tā mīlestība un piepildījums, ko jutu visa kursa lai-

kā, arī man ir palīdzējusi kļūt par mīlošāku cilvēku, un, es domāju, to jūt visi mūsu apkārtējie, vecāki un draugi. Mainās saulesbrīļu filtrīšs – ja iepriekš tas bijis pelēcīgos toņos, tad tagad noteikti tas ir kāds siltāks un gaišāks tonis. Šī ir pieredze, ko vienmēr ņemsim līdzi, tā bagātina mūs un palīdz izdarīt izvēles, kas balstītas tīrākā sirdsapziņā. Un par to paldies visai Alfas komandai un Baznīcai, kas palīdz šiem kursiem notikt!

Beidzot kursu, ir brīdis teikt paldies Marinai (līdzīgi kā visiem lektoriem) – paldies par Tavu degsmi, mīlestību un enerģiju kā mūsu skolotājai, diriģentei, mammai, kas ved mūs cauri visam šim piedzīvojumam! Un kā Tu saki visiem mūsu viesiem, ceru, ka Tu nekur nepazudīsi un Tavās rokās būs vēl daudz brīnišķīgu Alfas grupu!

Paula

Mīļš paldies Alfas vadībai, ka devāt mums iespēju dzirdēt tik daudzpusīgu Baznīcas un kristietības kopskatu caur brīnišķīgiem lektoriem! Šī noteikti ir vienīgā vieta, kur kaut kas tāds ir iespējams.

Alfā man ir sajūta kā vienā no kolektīviem, kurā darbojos. Visi ir smaidīgi, izpalīdzīgi un, galvenais, ar labām domām piepildīti. Šis ir kā lielisks augstākās pakāpes kolektīvs ar izcilu diriģenti Marīnu, kur viss darbojas tik precīzi kā pulkstenis. Un katram no jūsu kolektīva ir sava ļoti nozīmīga loma, lai tas tā arī notiktu. Noteikti nevaru šo pieredzi vērtēt ar mazāku atzīmi kā pašu augstāko, paldies jums par to!

Daudz kur pasaulē latviešus pelnīti uzskata par izciliem organizatoriem, un jūs to vēlreiz lieliski pierādījāt.

Ārijs

Kristietība man jau bija pazīstama no pamatskolas, kad mums bija iespēja izvēlēties vienu no diviem priekšmetiem – ētiku (kas bija kā ieskats sociālajās zinībās) vai kristīgo mācību. Es izvēlējos kristīgo mācību. Skolotāja bija ļoti jauka, klusa, mierīga un

mīļa. Vēl joprojām, kad lūdzos Tēvreizi, es iedomājos, kā es lūdzos kopā ar viņu un pārējiem klasesbiedriem. Tajā laikā vēl nezināju, ka šī man būs ļoti svarīga izvēle. Kristīgajā mācībā es ieguvu pirmo ieskatu par to, kas tagad ir mana sirdslieta.

2025. gada maijā, kad bija Muzeju un Baznīcu nakts, es nodomāju: "O! Alberta baznīca ir Romas katoļu baznīca, man tā ir tuvu, aiziešu!" Un šeit es pirmo reizi jutu... mieru. Patiesu mieru. Es nejutu to, ko es jūtu, kad esmu ārā no baznīcas, – diskomfortu, nemieru, sajūtu, it kā cilvēki visu laiku uz mani skatītos ar nelabām domām. Un galvenais, es pat nejutos neveikli, ka es vispār nesa-pratu, kas ir jādara Mises laikā. Mani arī iedrošināja fakts, ka šī ir tā vieta (tas ir – Romas katoļu Baznīca kopumā), kur beidzot nekas nav obligāti no galvas jāmacās, un ka ir izrādīta cieņa pret vienkāršo principu – vislabāk ir lasīt no grāmatas, nevis kļūdīties un pateikt kaut ko nepareizi. Man tas ir ļoti svarīgi.

Alfa kursu gaidīju ar lielu nepacietību, jo redzēju to kā iespēju uzzināt vairāk par draudzes locekļiem un vispār katoļu vērtību pamatiem. Es saņēmu vairāk – es sastapos ar patiesiem cilvēkiem.

Pirms sāku iet uz Baznīcu, es biju ļoti naidīgs cilvēks. Es vēlēju ļaunu ļoti daudziem cilvēkiem – gan politiķiem, gan līderiem, gan arī citiem. Es biju ļoti tuvu cilvēknīšanai.

Kad sāku iet uz Baznīcu, vēl jo vairāk – kad sāku tikties ar alfiešiem, es sāku atkal skatīties uz citiem cilvēkiem kā tādiem pašiem Dieva bērniem, kas radīti pēc Viņa tēla – tāpat kā es. Es beidzot sastapos ar mīlošiem, sirsnīgiem, DABĪGIEM cilvēkiem, un tas pārstartēja manus uzskatus par cilvēci. Es redzu mīlošus tēvus, mātes, krietnus vīrus un sirsnīgas sievietes, viesmīlīgus draugus, sirsnīgus brāļus un māsas, kas neķildojas savā starpā par sīkumiem, kas prot pajokot viens AR otru, nevis viens PAR otru. Tā, manuprāt, ir viena no galvenajām lietām, ko es iemācījos šī Alfa kursa laikā.

Man atmiņā vienmēr paliks tas, ko mēs piedzīvojām nedēļas nogalē Dzintaros. Patiešām bija tā, kā Marina solīja – sastapšanās ar Svēto Garu bija īsta. Un es kārtīgi izanalizēju visu, lai pārliecinātos, ka tas tiešām bija Viņš, kas bija ar mums aizlūgšanas vakarā. Tik tiešām tas bija Viņš, par to esmu pārliecināts.

Mani arī iedvesmoja draudzes locekļa Ričarda stiprā liecība. Tā bija neatņemama sastāvdaļa no tā visa pasākuma Dzintaros. Ja ir kādreiz iespēja, iesaku to noklausīties. Kristus patiešām dziedina, ja mēs to patiesi vēlamies.

Es ieteiktu visiem apmeklēt un reāli iziet Alfa kursu, jo tēmas ir interesantas, dažas interesantākas par citām, bet interesantas jebkurā gadījumā.

Alfa kurss nav ieskats dziļākā teoloģijā, bet tas ir... kaut kas cits. Tas ir ieskats tajā, ar kādiem jautājumiem tu reāli sastapsies ikdienā, ejot Baznīcā. Tā ir iespēja iepazīt citus katoļticīgos, iespēja atrast sev vietu Baznīcā. Tā ir iespēja arī sastapties ar Dievu, IT ĪPAŠI nedēļas nogalē Dzintaros.

Mana cerība ir kādreiz iedrošināt arī savus tuviniekus iziet šo kursu vai vismaz satikt alfiešus un pabrokastot kādreiz ar viņiem, jo “cilvēks nav radīts, lai būtu viens” – tā ir atziņa, ko guvu no pēdējās lekcijas, ko pasniedza Olga.

Es pateicos jums visiem, mani mīļie! Es bez jums vairs nevaru. Katru reizi, kad man darbs izjauc iespēju tikties ar jums svētdienās, es varu droši teikt, ka izjūtu patiesas ilgas – sajūtas, par kurām nebiju domājis, ka kādreiz tās jutīšu pret jebkuru citu cilvēku.

Kristers

Pieredze, ko iegūsti Alfā, ir patiesi nepārspējama. Pirmo reizi, kad dzirdēju par Alfa kursu, man šķita, ka būs kaut kas tāds... nu, nenozīmīgs. Manas domas ļoti ātri mainījās, it īpaši, kad ienācu Alfas telpās, kur tiku sagaidīta ar lieliem smaidiem, pateicību un, protams, arī ēdienu. Es uzreiz ieguvu to sajūtu, ka visi ir laipni gaidīti, sākot no jauniešiem līdz pat cilvēkiem gados. Pēc pirmās reizes uzreiz gribējās iet atkal un atkal. Katra lekcija iemācīja man kaut ko jaunu, un neviena no tām netika pasniegta garlaicīgi vai neinteresanti, vienmēr bija iekļauts arī nedaudz humoriņš un personīgā pieredze, kas tiešām man lika saprast tā visa nozīmi dziļāk. Jauniešiem daudzas lietas var šķist pārāk nopietnas vai... nu, teiksim tā, garlaicīgas, jo parasti mērķauditorija ir pieauguši cilvēki, kuri

jau diezgan daudz ko zina par ticību. Alfā ir daudz citādāk. Kad es sāku iet uz Alfu, manas zināšanas īsti nebija tik plašas, un mana pieredze arī bija tāda... nu, nekāda, bet ar laiku un ar diskusijām grupiņās es arī daudz vairāk sapratu, ne tikai no lekcijām, bet arī no citu cilvēku pieredzes. Alfa tiešām padziļināja manu ticību un ļāva man arī par to stāstīt citiem un palīdzēt viņu ticības ceļā. Vēlāk kāds ierunājās par nedēļas nogali (rekolekcijām). Es jau paspēju apšaubīt, ka braukšu, taču tieši tad man izstāstīja plānu, un es vienkārši piespiedu sevi braukt, jo visi teica, ka tas būs ļoti noderīgi. Es pateicos Dievam par to, ka aizbraucu. Visas lekcijas, visi video, visas slavēšanas dziesmas tiešām lika man saprast, kā ir piedzīvot Svētā Gara klātbūtni. Tāda sajūta, kāda man bija rekolekcijās, bija pilnīgi kaut kas jauns un nepieredzēts. Braucot mājās no rekolekcijām, vienīgais, ko es jutu, bija miers – kaut kas ļoti neraksturīgs manam parasti haotiskajam prātam. Vairs nebija par ko uztraukties, jo es zināju, ka sajutu Dieva klātbūtni, tiešām sajutu. Pieredze un sajūtas, ko ieguvu no Alfas, man vienmēr paliks atmiņā un dos man motivāciju turpināt iet savu ticības ceļu, zinot, ka bez Alfas tas būtu daudz, daudz sarežģītāk. Visiem, kuriem ir grūtības ar ticību, kuriem nav neviena, pie kā vērsties pēc atbildēm, es ieteikšu Alfa kursu, arī jauniešiem.

Terēza

Es atnācu uz Alfu tikai kompānijas pēc līdzīgi manai draudzenei Terēzai, domājot, ka atsvaidzināšu atmiņā zināšanas, kas man jau bija, jo pati eju uz baznīcu kopš mazotnes. Izrādās, es zināju daudz par ticību, bet es nepazinu Dievu. Man ilgu laiku ticība bija kā pienākums, kas ir mehāniski jāizpilda, ejot uz Svēto Misi svētdienās, izsūdzot grēkus reizi mēnesī un vakarā lūdzoties un atskaitoties Dievam kā priekšniekam. Šķiet kā parasta katoļa dzīve, bet manā dzīvē pietrūka Dieva kā Tēva, kurš mani mīl, mani pasargā no visa ļaunā un vada mani Viņa sagatavotajos dzīves ceļos.

Kopš Alfa kursiem es ar lektoru palīdzību sāku likt savas ticības puzzles iztrūkstošos gabaliņus. Es spēju satuvināties ar Dievu. Atceros, kā vienā no lekcijām man parādījās “slāpes” pēc Dieva.

Mani daudz ietekmēja arī rekolekcijas Dzintaros – skaistas lekcijas, kopīga laika pavadīšana, Mises un aizlūgšanas ar dziedāšanu bija neizmirstama pieredze, pat neskatoties uz to, ka biju saslimusi.

Sarunas grupiņās arī bija tiešām skaista pieredze. Klausīties citu pieredzē un uzzināt, kādi citiem ir priekšstati un redzējumi par konkrētām tēmām. Bija mirklī, kur nāca asaras vai tieši otrādi – smieklu lēkmes, kuras grūti apstādināt.

Bija jauki ienākt telpās, kur sagaida ar prieku un smaidu sejā. Protams, arī paēst garšīgu zupu, ko gatavoja saimniece Inga, un pie galda sarunāties ar pārējiem dalībniekiem, kas kursa beigās jau kļuvuši ļoti tuvi. Liels paldies visai Alfas komandai, kas dod ģimenes un siltuma sajūtu!

Alma

Foto: Sandra K.

Liturgiskais kalendārs

1. jūnijs, pirmdiena – Sv. Justīns, moceklis, piemiņas diena
3. jūnijs, trešdiena – Sv. Kārlis Luanga un viņa biedri, mocekļi, piemiņas diena
Sv. Mises: plkst. 8.00 un 18.00 (vigīlija jeb nākamās dienas svinību Mise)
4. jūnijs, ceturtdiena – Kristus Vissvētā Miesa un Asinis, obligātās svinības
Sv. Mises: plkst. 8.00, 11.00 un 18.00 – pēc Sv. Mises būs Euharistiskā procesija
5. jūnijs, piektdiena – Sv. Bonifācijs, bīskaps un moceklis, piemiņas diena
11. jūnijs, ceturtdiena – Sv. Barnaba, apustulis, piemiņas diena
Sv. Mises: plkst. 8.00 un 18.00 (vigīlija jeb nākamās dienas svinību Mise)
12. jūnijs, piektdiena – Vissvētā Jēzus Sirds, lieli svētki
Sv. Mises: plkst. 8.00 un 18.00
13. jūnijs, sestdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgā Sirds, piemiņas diena
Sv. Mises: plkst. 8.00 un 17.00
23. jūnijs, otrdiena – plkst. 18.00 vigīlija jeb nākamās dienas svinību Mise
24. jūnijs, trešdiena – Sv. Jāņa Kristītāja dzimšana, svinības
Sv. Mises: plkst. 8.00 un 18.00
28. jūnijs, svētdiena – vigīlija jeb nākamās dienas svinību Mise
29. jūnijs, pirmdiena – Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils, obligātās svinības
Sv. Mises: plkst. 8.00, 11.00 un 18.00

Litānija Vissvētās Jēzus Sirds godam:

no pirmdienas līdz sestdienai – pēc Sv. Mises plkst. 8.00,
svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9.00

**No 30. jūnija līdz 30. augustam no
pirmdienas līdz sestdienai
Svētās Mises būs tikai vakaros!**

DRAUDZES REKVIZĪTI

1) Bankas konts ikdienas kalpojuma tēriņiem (apkure, elektrība, ūdens utt.)

Saņēmējs: **Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze**

Saņēmēja reģ. Nr.: **90000083961**

Juridiskā adrese: **Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002**

Banka: **“Swedbank”, AS**

Bankas SWIFT kods: **HABALV22**

Konta Nr.: **LV82HABA0551014809665**

2) Konts baznīcas remontiem

Saņēmējs: **Rīgas Svētā Alberta Romas katoļu draudze**

Saņēmēja reģ. Nr.: **90000083961**

Juridiskā adrese: **Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002**

Banka: **AS Luminor | DNB**

Bankas SWIFT kods: **RIKO LV 2X**

Konta Nr.: **LV04RIKO0002013041712**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00–9.00 un 17.00–18.45

sestdienās:

7.00–9.00 un 16.00–18.00

svētdienās:

8.00–14.00 un 17.00–19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00–12.30 un 17.00–19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8.00

18.00

Sestdienās:

8.00

17.00

Svētdienās:

9.00

11.00 (Summa)

18.00 (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8.00

11.00 (Summa)

18.00 (sestdienās - 17.00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no plkst. 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; **mob.: 2 707 46 76**,
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9.00 līdz 13.00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13.00 līdz 17.00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFMCap

tālr.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: br. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Līga Ciematniece

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET
ALFA KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**